

MANTANA 2

Občasník pro individua a individuality

Vydává Horoklub Chomutov

Ročník 13, číslo 2

únor 2010

ÚVODNÍK

Kvakere, Kvakerko! Pokud se v nejbližších dnech či hodinách nemůžeš dostat z jakýchkoliv důvodů na svůj zbožňovaný kámen, NEZOUFEJ! My, Krušnohorští Odborníci, jsme přišli s báječnou novinkou. Jistě znáš tolik oblíbené lávové kameny, které po přiložení na části těla vydávají teplo, a tak hřejí ztuhlé svaly a namáhané klouby. Teď Ti představíme kameny KVAKERSKÉ! Je to sada šesti kousků, pořízená ze známých oblastí, jako je např. Orasín, Hroznětín a další. Je vyjímečná tím, že zahřívá nejen kvakerské dlaně, ale hlavně srdce a má také velice blahodárný vliv na duši. K navození úplné harmonické atmosféry je v kolekci též obsažen velký mechový polštář, lišejníkový zábal a esenciální olejíček s dokonalou vůní mokrého lesa. Pokud náhodou máš již doma svou sbírku kvakošského skalního materiálu, neváhej a tento skvělý nápad ihned vyzkoušej! Zde máš návod, kam správně umístit léčivé kameny. Přejeme ničím nerušený prožitek K.O.

ilustrační foto

Pozn.: Kameny lze obdržet ve všech specializovaných ČHS – ČESKÉ HORSKÉ SVAHY

Mallorca 2010

30.12.09 - 13.1.10

Hanka Hefnerová

Čím víc se blíží Vánoce, tím víc propadám panice, že snad zůstaneme trčet doma. Tolik dnů volna a pořád nevíme, jak s ním naložit. Vyzvídám u přátel, ale letos se snad všichni rozhodli nechat cestovatelského ducha spát. Internet – letenky – s rostoucí krizí stále dražší. Nejradši bych někam, kde to neznáme, kde jsme ještě nebyli, a tak zkuším profláklý lezecký ráje jako Kalymnos, Siurana, Mont Saint, Teneriffe, ceny nehorázný, doprava komplikovaná, počasí nestabilní. Ha, Malorka a jeden z Last minute z Drážďan, co není úplně předraženej. Známe jí, ale loni jsme zdaleka nestihli prozkoumat všechny atraktivní oblasti. Ještě zajistit káru a 2 dny před Vánoce je rozhodnuto, jedem!! Deivince s Tomášem to nějak nevyšlo, tak poputujem s Petrem sami. 30.12. odlétáme s šoférem, co má snad čerstvě řidičák na letadlo, jinak si nedovedu vysvětlit, proč jsme málem přistávali v poli a proč ty akrobatické figury nad přistávací dráhou. Je krásně, svlékáme

bundy a letíme pro auto, ať ještě něco vylezem. Trochu nás polil pot, když nám kreditka nefunguje a na cash se tu nehraje. Naštěstí česká technická bankovní podpora to zvládla, ale den je pryč. Hotel s romantickým výhledem na moře a supr bezvadnou kuchyní byl nad naše očekávání.

Ráno vyrážíme do oblasti Port de Sóller a to bylo zalíbení na první pohled. Péťa si hned vybírá cestu Virgin 8a+ vedoucí po okraji velké jeskyně v délce 28m, kterou po 3 dny zkoušel, až si jí získal a odvezl si osobní nejlepší výkon a emotivní zážitek. Já jsem si tu vylezla krásnou trilogii 6a+, 6b+, 6c+ dlouhé cesty po krápnících, které jsou zařazeny v Top 50. Sóller je skutečně slunečný přístav, masiv nad mořem, kde si vychutnáte teplo v zádech do západu sluníčka a teplo v žilách po brandy Soberano v místní taverně Nautilus.

Na Nový rok jedeme prozkoumat 3 sektory v horách Gorge Blau, C'an Nyic a Es Queixal, sbírka dlouhých převislých cest, ale na pohled hezké linie začínají až někde od 7a. Strašně jsme tam vymrzli, výškový rozdíl je cítit. Později zde byl uzavřen průjezd horami kvůli sněhu. Řítily se sem davy lidí s dětičkami v holinkách, které si odsud odvážely domů sníh v kyblíčkách na památku.

V Sa Gubii nám zůstal rest z loňska – 5-ti délková cesta Sexo débil 6b+. Ohromně nás zklamala, v klíčové délce nemůžeme uvěřit svým očím, místňáci tam namontovali umělé chyty, aby ta cesta byla lezitelná. I tak byla ale

těžká jako prase. Vůbec, v Gubii se člověk může nechat pěkně nachytat, občas jsme narazili na děsně těžkou cestu s velmi mírným číslem. Tak tímto jsme pohřbili jeden z posledních hezkých dnů a nastává období dešťů, orkánů, sněžení a zimy. Věnujeme se turismu a později v zoufalství vyhledáváme alespoň bouldrovku, které jsou pouze 2 na celém ostrově. Zase jsme rádi, že tímto vyšel čas na prohlídku městečka Valldemossa, protože je pro svůj středověký ráz skutečně unikátní. I Chopen tu relaxoval několik let.

A pak přišla ta spása. Jen tak náhodou jsme zajeli do Tijuany, nejjižnější cíp ostrova, kde se leze na útesech přímo nad mořem. Jako zázrakem tam prostě nepršelo, přestože zbytek ostrova byl deštěm bičován. Tijuana byla jednička, ale pro mě taky strašná dřina a zároveň velké sebeuspokojení. Všechny cesty tam jsou převislé, většina od 7a výš, nedá se nic dělat, musím přitlačit na pilu. Jezdíme do Tijuany zkoušet těžké cesty, je to nádhera a Péťa si se mnou užívá pěkněj maraton. Nejkrásnější byla cesta Rompepiernas 7a a největší bojovej zážitek si odvážím z cesty Zátoka rytmu 7b.

Při dalších průzkumných výpravách jsme objevili sektory Les Perxes a Ermita de Betlem, dvě velké jeskyně s brutálně těžkými cestami, přesně Petrovo gusto, žádná přebíračka pidi kousavých dírek, ale poctivá pádlovačka od začátku do konce. Žádné váhání,

jinak brzo dojde, kličkováná mezi bočáky, stiskáči, spodáky, krásné linie ve stropě. Jen škoda, že mnohé byly prosáklé vodou.

Ve Felanitxu jsme potkali jediný dva hombres, který to mokro neodradilo. Lezli cesty, které byly jejich max., tak to vypadalo jak na leteckém dni. Pak si najednou z nepochopitelných důvodů začali vycvakávat všechny expresky pod sebou, takže padali jen do jednoho nýtu. Při kvalitě místního jištění to byla čirá sebevražda, tak jsme radši prchli pryč, lepší to nevidět.

Poslední den jsme ještě jednou zajeli do Sa Gubie, kde jsme si z protější stěny vyhlídli impozantní linii vedoucí po okraji jeskyně, pojmenovali jsme si ji Cathedral pro její bizarní tvar. Průvodčik píše 6b+, nevhodné pro trpaslíky, vhodné pouze pro lezce - atlety. Tak to je výzva, jdu na to, i když vím, že 6b+ v Gubii je nářez. Cesta je teda nádherná, dost silová, ale zatím stále pouští. Zastavuji se až u posledního nýtu a už vidím v čem je háček. Poslední 2 metry pod řetězem je totálně hladká stěnka bez

jediného krystálku, zde je třeba udělat provaz, opřít se nohou do protější stěny jeskyně a dolézt to rozporem. Jednoduché, až na to, že délka nohou musí být minimálně 90cm, takže jsem 20cm pod minimem na každé noze. Pytlím to a jsem našťvaná na autora, že si ty 2 metry neodpustil a takhle mi to zkažil.

I přes nepřízeň počasí jsme si to užili a párně si zalezli, určitě bych Malorku zařadila mezi ostatní lezecké ráje a všem ji doporučila, ale možná spíše zjara nebo na podzim. Česká republika nás přivítala naprosto originálně. Kolem 7 ranní si ještě dochrupkáváme po peripetiích na letišti, mezitím co cizí mladík nelenil a mrknul se k nám domů, zda by se nenašlo něco zajímavého. Našlo. Dvě peněžky s doklady a tučným obnosem, co jsme si zvládli ušetřit a nějaká ta rezerva, kdyby se něco přihodilo. Alespoň víme, že jsme doma.

Všichni, kteří se chtějí po horách pohybovat i v zimě, a bezpečně, ti se sešli na skalách pod Měděncem na Sfinách. Už léta využíváme toto prostředí k nácviku veškeré činnosti a nauky, které bychom pro pohyb na sněhu a ledu měli znát. Je to u silnice, čili lehce dostupné, je zde vždy dostatek sněhu a terén je vhodný pro výcvik.

Letos bylo počasí obzvláště „vypečené“, náročné na zimní podmínky, celý den byl mráz okolo -10°C , spousty sněhu, stromy i vše kolem obalené sněhem. I to je dobře, lidé si vyzkouší i kvalitu své výstroje, oblečení. Mám dobré boty a fusekle? Nemrznou mi nohy? Mám na ně návleky a jaké? Aby mi nepadal sníh do bot, když ho mám po kolena, pevné, abych je neroztrhl mačkami. Nemám mačky? Půjčíme oddílové, jak se upevňují, jak povolují při sundávání. Jednoduché? Zdánlivě, tento dotaz zazněl od člověka, který už fakt myslel, že je se zmrzlými řemínky z těch bot snad nesundá. To se pak blbě řídí auto. A kdo v nich neumí chodit, rozdrbe kalhoty. A tak podobně. Půjčovali jsme zde k vyzkoušení moderní sněžnice. Taky bych měl vědět, kdy použiji mačky (turistické nebo do ledu), kdy sněžnice a kdy skialp lyže. Kdy, proč a v jakém terénu.

Horolezecká dvojka, která vstupuje na ledovec, dnes často i turisté. Jak máme být vybaveni, jak se navázat na lano, a na jaké? Co s tím, když kamarád propadne do ledovcové

trhliny. Kdysi jsem se propadl po pás do trhliny na Grossglockneru, při sestupu vyšlápnutou turistickou cestou, normálkou. Naštěstí sněhový most vydržel, jinak bych tu nebyl. Nebyli jsme navázaní (v r.89). Podobně na sestupu z Mont Blancu tenkrát Brožkovi propadla noha do černé díry na ledovci Gouter, naštěstí jen noha. A já šel za ním pěkně podělanej, jestli se to celé se mnou nepropadne. V horách být připraven a znalejší, znamená půl úspěchu. A tak se na Sfinách nacvičovalo i vytažení kamaráda z trhliny. I když vím jak, každý potvrdí, že ve sněhu a mrazu je najednou všechno těžší.

A co lavinězní terén v horách. Kdy je to lavinězní. Jak to poznám. Jak se mám chovat, když už jsem venku, třeba na sestupu. Nejspolehlivější záchrana z laviny je – nevlézt do ní. Víte, že v Alpách je povinná součást výbavy „pípák“, lav.sonda, lopatka? Víte, jak se s tím zachází? S partákem, který nemá pípák a neumí, do zimních hor nejdu. Mohl bych skončit jako jeden chudák na podzim, který zahynul s obličejem jen 20cm pod sněhem, ale nebyl vidět a neměl pípák. Máte s sebou do zimních hor Žďárák a víte jaký, abyste v něm nouzově přečkali noc? V horách přijde někdy změna počasí nečekaně a o to silněji.

A když jsem ve velkých horách, nebo na místě otevřeném větru a lavinám?

Někdy jdeme i plánovaně vícedenní túru. Umím si vyhloubit záhrab? Tak, jak má být, ji-

nak v něm zmrznu, nebo se zadusím CO2. Broněk na Sfingách vyhloubil přímo ukázkový. Na závěr celodenního snažení se ještě nacvičovalo jištění na sněhovém svahu – přes cepín a nárt, nebo koleno. Víte jaká je strhová síla při chůzi horolezce na strmém firnovém svahu? Proč nejsou všichni navázání lanem? Jak se brzdí cepínem při sestupu (sešupu) sněhovým svahem, a jak se s cepínem ten sešup zastaví. Kdo neumí, jede až do údolí, nebo do suťoviska, viz několik známých smrtelných nehod z Tater. I mně se podařilo při sjíždění po zadku z hřebene Gerlachu způsobit si neopatrnou manipulací s cepínem za jízdy probodení batohu, cepín šel těsně vedle břicha. Tak bacha, je to hned. Jako příklad do učebnice by mohl dát své jeden ze starých členů oddílu, když si při sjíždění z Velkého Kolového štítu nesundal mačky, škrtl jimi, mačky se hned kousnou, a on v té rychlosti udělal asi šest kotrmelců vzduchem, s cepínem v ruce. Neprobodl se, on ne, jiný na

Kežmaráku ano, cepín mu šel hrudí a vylezl zády. Tak se raději učme a nacvičujme. Doufám, že jsem vás neodradil, i já jsem udělal v životě spoustu chyb, ale když máte štěstí?

Nespoléhejte na štěstí, ale na sebe.

A když už se cokoli přihodí. Naštudujte si první pomoc v zimních podmínkách. Víte co musíte a co naopak nesmíte udělat s podchlazeným člověkem? Nebo ho svým záchranným jednáním zabijete? Co prevence proti omrzlinám a co s nimi, když už jsou? Dokážete si odpovědět?

Ahoj B.

P.S. – Já, Broněk, Jířa i Honza – když nás potkáte v tělocvičně, klidně dejte dotaz, probere-me, ukážeme. Máme k zapůjčení Horo-knižky, časopisy i DVD s veškerou tematikou zimního i letního lezení. Řekněte si o ně. Zavolejte.

Výstava fotografií

Horoklubu Chomutov

Vedení klubu se rozhodlo uspořádat letos v červenci výstavu fotografií svých členů s (horo) lezeckou tematikou. Místo konání je 1.patro knihovny v Chomutově. Kapacita vystavovaných děl je cca 30 ks.

Vyzívám tímto případné zájemce o účast na výstavě, aby se mi nejpozději do březnové schůze (1.3.2010) nahlásili a připravili si zvětšeniny svých děl (A4) k užšímu výběru. Současně Vás chci požádat o tipy na název a „oživení“ plánované výstavy.

Díky moc za případnou spolupráci!

Leoš LeToš Dvořáček
předseda

Ten ale nebyl doma, protože prý někde poblíž spadnul vrtulník a on tam jel s traktorem pomáhat. Bylo jasné, že se na vrchol včas nedostanu a tak mi nezbylo než zavolat Honzovi Ungerovi, který šel z Pece napřed s holkami, jestli už náhodou nejsou nahoře a nemohli by mě tam zastoupit. Byli tam, zapnuli stopky a dole se tedy mohlo odstartovat.

Trať s převýšením asi 500 m, končící na vrcholu Jedláku v nadmořské výšce 851 m, letos zdolal jako první v novém traťovém rekordu 30:45 min vášnivý cyklista a lyžař Tomáš Bubeník. V závěsu dvou minut za ním doběhli Pepa Mezník, Jarda Hála a Honza Nebíčko. Se šestiminutovým zpožděním na vítěze přiběhl nejmladší běžec Martin Jech, za

V sobotu 28.11.2009 se uskutečnil již šestý ročník této významné akce, pořádané Horoklubem Chomutov. Na startu ve Vysoké Peci se sešlo asi 25 účastníků, z toho jedenáct běžců, ostatní byli „pěšáci“, kteří si šli trať jenom projít. Letošní klimatické podmínky byly výborné, protože po sněhu nebyla ani památka, takže bylo zřejmé, že se poběží o nový traťový rekord.

Jako obvykle jsem ještě před startem odjel na vrchol Jedláku, abych zde mohl měřit cílový čas. Tentokrát jsem se nemusel bát, že tam nedojeďu kvůli závějím a navíc jsem měl půjčený i klíč od závory, takže to vypadalo velice jednoduše. Jak to tak bývá, nic není tak jednoduché, jak se zdá, protože závora byla zavřená a klíč do zámku nepasoval. Museli jsme tedy odložit start a já jsem jel zkusit sehnat správný klíč k Milanovi Mahuškoví do Rudolic.

další dvě minuty pak Blahouš Kluc a opět po dvou minutách i první a jediná závodící žena Deivina Šišovská, která časem 41:00 min také vylepšila ženský traťový rekord. Postupně doběhli či došli i ostatní závodníci a pěšáci (Tom Hyksa, Broněk Bandas, David Šimek s kamarády, Radek Veselý atd.). A jelikož na vrcholu byla docela zima, všichni se přesunuli na rozcestí k Červené jámě, kde jsme se potkali i s ostatními, kteří sem dorazili z Lesné. Občerstvili jsme se tatrancami a pitím a přesunuli se do hospody na Lesné, kde bylo o poznání tepleji.

Po vydatném obědě LeToš vyhlásil výsledky, předal diplomy a ceny vítězům a zhodnotil celou akci jako vydařenou. Tak zase za rok a doufám, že už nebude chybět maskot závodu Pepíno Kotyk.

Jířa

Výsledky:

1	Deivina Šišovská	41:00 min
2		
3		
4		
5		

1	Tomáš Bubeník	30:45 min	
2	Pepa Mezník	33:03 min	2:18
3	Jarda Hála	33:05 min	2:20
4	Honza Nebeský	33:07 min	2:22
5	Martin Jech	37:00 min	6:15
6	Blahouš Kluc	39:00 min	8:15
7	Tom Hyksa	44:00 min	13:15
8	David Šimek + 2	45:00 min	14:15
9	Broněk Bandas	46:00 min	15:15
10	Radek veselý	53:00 min	22:15

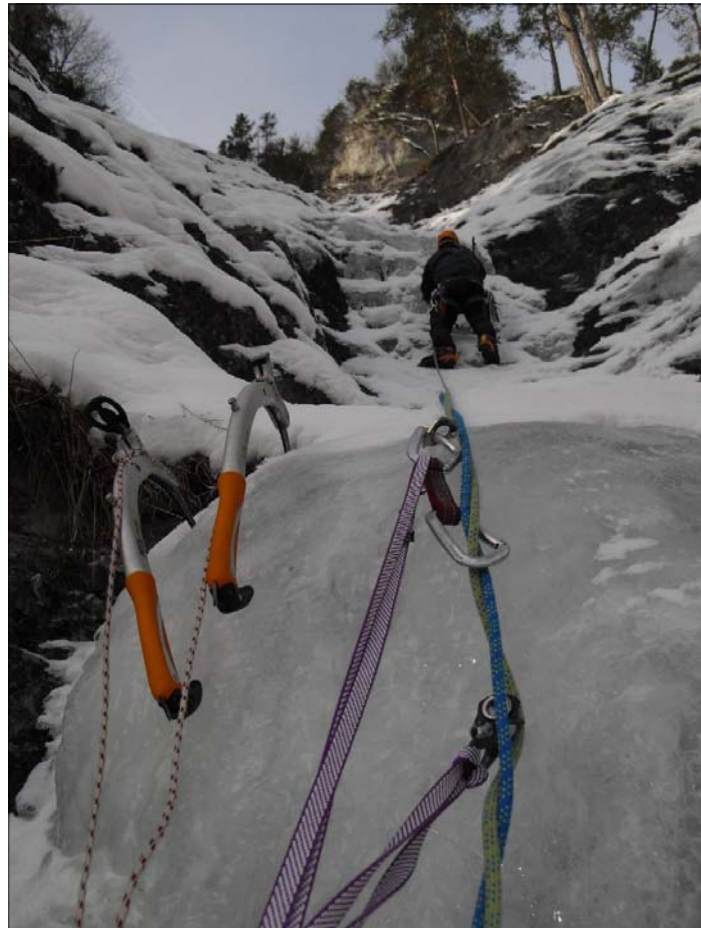
22. 1. 2010 *Pátek* Člověk do poslední chvíle neví, kdo se zúčastní výletu na ledy do Alp. Nakonec vyrážíme sami s Letošem. Vlastně jsem rád. Považuji to za poslední výlet do hor na delší dobu a jako dar k nadcházejícím narozeninám. Směr údolí Grossarl tall v okolí Bischofshoffen pod Salzburgem.

Pouzdro nadupaný céděčkama si můžu zase schovat, když není adekvátní technika k přehrání. Jsem zodpovědný spolujezdec, a tak mluvím a vyprávím, aby se řidič nenudil a případně neusnul. Chvilky ticha zaplňuje deutsche radio. Ha, támhle je nezaledované místo u obchodáku. V podstatě u hlavní ulice po pivku pokládáme svá prosezená těla do spacáků.

23. 1. 2010 *Sobota* V 08.00h už vyrážíme do kopců a hledáme první ledopád Yoko, který se nachází po vstupu přes „starou vechtrovnu“ v zářezu mezi skalami. Stísněné prostředí nás moc neoslovuje a vyrážíme dál. Doprovází nás pohled do zamřezaného údolí a my se sytíme sluncem. V blízkosti vsi se nachází další ledopád Waldmandl (WI 3), a tak po kratším stoupání dosahujeme jeho úpatí. Led není zrovna ve formě a první 3 metry se prosazuje spíš zmrzlá tráva nad ledem. Letoš to přesto zkouší a pak se skokem vrací na zem. Jdeme o trochu níž, kde se strmí krásný kus ledu trojkové obtížnosti. Parták první výšvih bez problémů vystoupá, traverzuje vpravo do původní cesty a tvoří před dalším výšvihem štand. Já nemám tak bojovou náladu, i když chuť je, a tak mo-

je rozjímání ve stylu „hele sluníčko a ty sladký kravičky“ přerušuje první pád do lana po dvou vylezených metrech. Lano se příjemně natahuje a můj pád je spíš takový posezení do „peřiny“. Nakonec dolezu k prvolezci a nechám ho pokračovat dál, na hroty a motyky si potřebuju ještě zvyknout. Následuje 60-ti metrová délka, na rozkoukání dostačující. Scházíme strmým částečně zasněženým svahem (je zde méně sněhu jak v ČR) k batohům a užíváme pohody. Je poledne, tak si ve vsi vychutnááme oběd. Domorodci na nás mávají, jako kdybychom zde žili. Jejich chování ve mně ještě povzbuzuje už tak kladný vztah k rakouským Alpám.

Pokračujeme dál a hledáme další lahůdky. Po delším hledání a kratší procházce nacházíme Das Glühwürmchen (WI1-2) 130m, ale stav ledu je zoufalý a řádně prorostlý stromy. Přemisťujeme se k jinému Quicki (WI 3+) 130m, ze kterého ve střední části výrazně crčí voda. Už je na další hledání a lezení pozdě, a tak

odhazuju batoh a chci si chvíli vychutnat tu ledovou krásu. Otočím se za Letošem a za mnou spadne kusanec ledu. Divíme se však, že led není v podstatě nikde dostatečně narostlý, když uvážíme v posledních dnech teplotu -10°C . Nevíme, jak se postavit k druhému dni, a tak odlehčeni od batohů jdeme na procházku údolím a hledáme další ledopády. Jedná se o krásné místo, kdy zimní atmosféru podtrhuje povoz koňmi a cinkání rolniček. Je mi tady dobře.

Přesouváme se už za stmívání do Bischofshoffenu, parkujeme u skokanského můstku a sledujeme dorostence, jak skáčou až 130-ti metrové skoky. Blázní. U operačního domu můstku nacházíme dřevěnou podlahu, na kterou bychom rádi ulehli v noci. Abychom býka nedráždili červenou barvou, tak se přesouváme asi kilometr daleko, kde v mrazu vaříme dobrotu - párky, fazole s cibulí, čaj s rumem. V 20.00 h najezení sedneme do auta a já si chci povídat. Letoš mi zkušeným pohybem horala ukáže, jak se kapuce péřovky dává při bivaku přes hlavu a za chvíli už spokojeně spí. A co s tím rumem?! Chvíli ho cucám, pak taky zavřu oči. V 22.00h sáhnu po spacáku, sundám boty. Letoš spí.

24. 1. 2010 Neděle V 01.00 h slyším, jak kamarád škrábe jinovatku na oknech a přejíždí k vyhlédnuté dřevěné podlaze. Já odmítám vstát. V 05.00 h se probouzím se ztuhlými nohama. Mráz umí své, tak je asi půl hodiny masíruju. V 08.00 h nazouvám botasky a jdu za Letošem, probouzím ho. Šetříme čas, a tak jíme cestou při hledání ledopádů v okolí města a mně úplně omrzají nohy. „To jsi první, komu omrzly nohy v autě“ komentuje Letoš. Ha ha, raději hledej, vtipálku. Nakonec se opět vracíme na původní parkoviště a nacházíme krásný, ale nedorostlý vodo-ledopád. Nálada je taková nějaká a rozhodujeme se jet ve směru domů a cestou ještě nalézt další kus.

To se nám nakonec daří u Pass Luegu, ale musíme přejít řeku a jít asi dva kilometry podél řeky ve stráni, kde hrozí pád. Fixní lana v nejtěžších místech bezpečně pomáhají. Jsme rádi, že jsme ještě něco našli, a tak s radostí vychutnáme pohyb v Gamsfall (WI 1-2) 300m. Letoš leze první dvě délky, a pak mě natlačí do vedení ve 3. délce. Dochází lano a před posledním výrazným výšvihem vytvořím štand pomocí dvou stromků. Poslední délku jde parťák. Jak už to tak bývá u více-délkových cest, dojde k nedorozumění, a pak Letoš je mnou téměř stažen ve výšvih a já pro změnu lezu nejtěžší výšvih bez jištění.

Při zpáteční cestě k autu si Letoš vyzvedává nalezenou raketu na tenis na břehu řeky. Když se usadíme do auta, tak si uvědomíme, že jsme celý den nic nepili. Na zadním sedadle se mi perli pivo. Odolávám dvě hodiny a pak si ho vítězoslavně na rozdíl od řidiče vychutnávám. V Německu nás před hranicemi s Čechami ještě zastavuje Policie, ale po kontrole „vyvoněného“ interiéru auta nás milosrdně pouští. V 21.00 h jsme doma.

Díky za výlet kamaráde! Blahouš Smrtihlav

Smrteľné nehody - Vysoké Tatry

Motto: " Mŕtvym na pamiatku, žívym pre výstrahu "

-
.....
1991 - 23.8., Strašák Milan Ing., 44, Bratislava, Lomnický štít, pošmyknutie na mokrej tráve
1991 - 31.8., Plačko Ľuboš, 18, Pezinok, Tristárska dolina, pošmyknutie na tráve
1991 - 7.10., Červeňák Milan, 37, Revúca, Lavínová Lávka, srdcový infarkt
1991 - 20.10., Kapitančík Jozef, 35, Matejovce, Štrbské pleso, utopil sa
1992 - 8.1., Vojtko Juraj, 14, Brezany, pod Skalnatým Pleso, havária kabiniek lanovky
Chmura Emil, 14, Prievidza,
Šimko Vojtech, 16, Prievidza,
1992 - 31.1., Ivaniš Peter, 14, Liešťany, na následky havárie kabiniek lanovky
1992 - 14.2., Vette Eberhard, 50, SRN, Slavkovský štít, obesil sa
1992 - 17.2., Spiess Marina, 36, SRN, Slavkovský štít, pošmyknutie na snehu
1992 - 9.3., Müller Jiří, 20, Klášterec nad Ohří, Lomnický štít, pošmyknutie na snehu
1992 - 19.7., Gregor Stanislav, 54, Vyškov, pod Sedielkom, pošmyknutie na snehu
1992 - 9.8., Šoltýs Jozef Ing., 29, Poprad, Lomnický štít, pád uvoľneného kameňa
1992 - 13.10., Szantai Ladislav, 35, Rožňava, Priečne sedlo, pošmyknutie na ľade
1992 - 13.10., Kozubík František, 56, Ostrava, Veľká Studená dolina, pošmyknutie na ľade
1993 - 3.2., Wieland Roland, 30, Berlín, pod Ostrvou, pošmyknutie na ľade
1993 - 16.2., Korach Elemér Dr., 71, Budapešť, Skalnaté Pleso, infarkt myokardu
1993 - 18.3., Klliznicer Žofia, 55, Varšava, Vारेšková kotlinka, pád snehovej lavíny
Rowicky Jerzy, 52, Varšava,
Murach Jerzy, 45, Varšava,
1993 - 21.3., Richterová Zuzana, 18, havífov, Rumanová dolinka, pri lyžovaní
1993 - 1.4., Tarhaj Štefan, 33, Stará Ľubovňa, pri Obrovskom vodopáde, obesil sa
1993 - 28.4., Samuhel Marcel, 30, Bratislava, neznáma, neznáma
1993 - 16.5., Hanzely Milan, 38, Poprad, Slavkovská Jama, pošmyknutie na ľade
1993 - 28.5., Katora Jozef, 20, Poprad, Bradavica, pád s uvoľneným blokom
1993 - 12.7., Janovský Jaroslav, 63, Poděbrady, Malá Studená dolina, neznáma
1993 - 12.8., Kaplanová Alena, 25, Nitra, Žabí Kôň, pošmyknutie
1993 - 14.8., Butala Ján, 32, Baškovce, Galéria Ganku, výpadok v stene
1993 - 29.9., Kaiper Kakrolína, 17, Varšava, Ľadová dolinka, pošmyknutie na ľade
Koprczak Zbigniew, 26, Varšava,
1993 - 1.10., Rábik Jaroslav, 56, Banská Bystrica, Slavkovský štít, potknutie a následný pád
1994 - 23.1., Beyreuther Bernd Helmut, 33, SRN, pod Červenou skalou, pád zo skaly
1994 - 21.2., Binovec Paula Irene, 30, USA, Svišťový štít, pošmyknutie v mokrom teréne
1994 - 18.4., Kapolka Vojtech, 59, chatár z Téryho chaty, nešťastne sa postrelil
1994 - 13.9., Chalubiňská Mária, 70, Zakopané, nad Vyšným Temnosmrečianskym plesom, pošmyknutie
1994 - 29.9., Kozáková Kvetoslava, 46, Nové Mesto nad Váhom, Šedá lávka, pošmyknutie
1995 - 9.1., Böhmová Eva, 35, Vrbové, Prostredná Bielovodská veža, výpadok v stene
1995 - 14.1., Šeliga Ľubomír, 22, Tatranská Štrba, Mlynická dolina, pád snehovej lavíny
1995 - 8.2., Mleczo Vojciech, 23, Čenstochova, Bujačí vrch, pošmyknutie
1995 - 16.4., Javorský Jozef Ing., 36, Poprad, Velická dolina, pád snehovej lavíny
1995 - 21.6., Klus Jaroslav, 30, Třinec, Hrebeň Volovca Mengusovského, neznáma
1995 - 17.6., Ruisel Imrich Ing., 26, Bratislava, ? ažký štít, pri lyžovaní
1995 - 1.7., Mazalský Marcin, 24, Poľsko, Nižné Rysy, pád zo skaly
1995 - 3.7., Wolfka Ewa Katarzyna, 20, Krakov, Lomnický štít, pošmyknutie na mokrej skale
1995 - 13.7., Dedapper Raphael, 49, Belgicko, Žľab z Kohútika, neznáma
1995 - 22.7., Košík Martin, 33, pod Kežmarský štítom, neznáma
1995 - 28.7., neznáma, pod Triganom, neznáma
1995 - 9.8., Radošovský Pavel, 39, Končistá, neznáma,
1995 - 13.8., Kaimer Indrek, 21, Estónsko, Galéria Ganku, pád pri zostupe
1995 - 14.8., Szulc Jan Przemyslaw, 23, Poznaň, Gerlachovský štít, pošmyknutie
1995 - 19.8., Moznik Miroslav, 24, Veľké Záľužie, Žltá stena, pád skalného bloku
1995 - 22.10., Bystroň Tomáš, 25, Šeňov , Lomnický štít, výpadok v stene
Sapara Pavel, 31, Ostrava,
1996 - 30.1., Metal Borek, 36, Praha , Rigľové sedlo, výpadok v stene
Nevečeral peter, 26, Mariánske Lázne,
1996 - 17.2., Jaegerová Vladimíra, 24, Chomutov, Veľká Zmzlá dolina, pád snehovej lavíny
1996 - 12.4., Snapka Janusz Leszek, 24, Poľsko, Galéria Ganku, výpadok v stene
Albert Dan, 22, Poľsko,
1996 - 15.5., Mrva Igor, 32, Trnava, Mlynická dolina, neznáma
1996 - 9.8., Zañ Tomáš, 24, Piešťany, Veľká Studená dolina, neznáma
1996 - 30.8., Dynisiuk Eugeniusz, 42, Poľsko, Vodopády Studeného potoka, zasiahnutý bleskom
1996 - 7.9., Soos Bert, 66, Weilburg - Waldhausen, Velická dolina, srdcová nevoľnosť?
1996 - 27.9., Urbanczyk Leszek, 38, Poľsko, Veľká Studená dolina, utopil sa
1996 - 10.10., Ostrowska Eva, 25, Nidzica, Svinica, pošmyknutie na snehu
1996 - 14.10., Gneupel Larz, 23, Gera, Lomnický štít, pošmyknutie na snehu
Gneupel Birk, 20, Gera,
1996 - 10.11., Rozmus Jozef Boleslav, 35, Krakov, Batizovský žľab, zakopnutie o mačku a následný pád
1996 - 12.12., Gottwald Václav, 24, Brno, Gerlachovský štít, pád snehovej lavíny
1997 - 2.1., Staines Robert, 29, Kent, Gerlachovský štít, pád pri zľahovaní
1997 - 1.2., Dalner Réter, 23, Budapešť, Snehový štít, pád zo skaly
1997 - 10.2., Seman Štefan, 39, Košice, Veľká Svišťovka, pošmyknutie na snehu
1997 - 18.4., Klapáč Otto, 36, Spišská Nová Ves, pod Zbojníckou chatou, pád snehovej lavíny
1997 - 2.7., Ulvr Miloš, 19, Police nad Metují, Žltá stena, výpadok v stene
1997 - 25.7., Kuzminská Katerzina, 19, Bialsko - Biala, Vysoká - Kohútik, výpadok skalných blokov
1997 - 22.8., Tesařík Jozef, 62, Brno, Veľká Zmrzlá dolina, pád z re?azí
1997 - 23.8., Domanski Adam, 55, Krakov, Široká veža, pád pri zostupe
1997 - 31.8., Vass Zoltán, 29, Debrecín, Mlynická dolina, upadol do bezvedomia a neprebral sa
1997 - 15.9., neznámy, Lsný porast Kopa pod Kriváňom, neznáma
1997 - 18.9., Ševček Jaroslav, 56, Zlín, pod Kohútikom, srdcová slabosť
1997 - 27.9., Karcholdt Gerhard, 49, Posneck, Vyšné Wahlenbergove pleso, neznáma
1997 - 10.10., Petreje Viliam, 73, Valendar, Hrebienok, srdcová slabosť
1997 - 25.10., Farkas Zsolt, 28, Budapešť, Malý Ľadový štít, pád zo skaly
1997 - 29.11., Juda Michal, 23, Mělník, Mengusovská dolina, pád snehovej lavíny
1997 - 28.12., Tomaszkiwics Sergius, 17, Varšava, Kačacia dolina, pád pri zostupe
Malek Alexander, 17, Katovice,
1998 - 7.1., Banáti Zoltán, 24, Budapešť , pod Tupou, pád snehovej lavíny
1998 - 24.1., Mačák Michal, 17, Poprad, Predné Solisko, pád pri snowbordovaní
1998 - 17.2., Martiníková Zdenka, 19, M. Morávka, Jahňací štít, pád na ľade
1998 - 21.2., Kopaňski Martin, 17, Katovice, Poľský hrebeň, zakopnutie a následný pád
1998 - 1.3., Petrančák Jaroslav, 37, Košice , Veľká Svišťovka, výpadok v stene
1998 - 1.3., Čadek Oldřich, 37, Praha, Galéria Ganku, pád zo skaly
1998 - 2.3., Lajpert Jiří, 45, Most, Slavkovská kopa, pošmyknutie
1998 - 6.3., Vojtěch Miloslav, 54, Praha, Kozí štít, pád pri zostupe
1998 - 6.3., Böhm Michal, 29, Praha, Ušatá veža, pád pri zostupe
Kozlík Petr, 26, Poděbrady,
1998 - 14.3., Bakoš Marián, 40, Banská Bystrica, Bujačí vrch, pád snehovej lavíny
1998 - 14.3., Jančovič Pavel, 55, Banská Bystrica, Tupá, vyčerpanie a podchladenie
1998 - 2.5., Koužil Stanislav, 37, Olomouc, Kotľový štít, pád zo skaly
1998 - 21.7., Balla Tomáš, 23, Budapešť , Lomnický štít, pád pri zľahovaní
1998 - 28.8., Turek Walter, 30, Rakúsko, Gerlachovský štít, uvoľnenie skalného bloku
1998 - 30.8., Zielinsky Andrzej, 19, Lubin, Tažký štít, pošmyknutie
1998 - 24.11., Hájek Pavel, 20, Brno, Malý Ľadový štít, pád zo skaly
1998 - 25.10., Martinec Jozef, 19, Liptovský Mikuláš, Vodopády Studeného potoka, utopil sa
1998 - 14.11., Babík Peter, 14, Smižany, Končistá, pád zo skaly
1998 - 2.12., JURSKÝ Ľubomír - profesionálny člen Tatranskej horskej služby, 44, Poprad, Prostredná Velická štrbina, výpadok v stene
.....
.....

Tip na výlet Ledopád Kühnhaide

Milan Svinařík

Na jedné z nedávných průzkumných výprav za novými běžeckými terény v Sasku jsme s Květou náhodně narazili i na malý ledopád využívaný německými lezci. Ledopád se nachází v pravé části lomu a dosahuje výšky 8 až 10m. Pravá strana ledopádu má sklon asi 50°, uprostřed je dvoumetrový kolmý výšvih a vlevo jsou boulovité výšvihy s proměnným sklonem do 80°. V podstatě je to takový ledový brdek, ale zatím je to asi nejvhodnější kus ledu pro výcvik nováčků, který jsem v Krušných horách viděl. Lezecké možnosti lomu tímto nejsou zdaleka vyčerpány. Uprostřed lomu jsou vidět další malé „smrkance“ v kolmých skalních stěnách. Ale to už je spíš pro mixové specialisty.

Ledopád je poměrně snadno dostupný. Autem z Chomutova přes Horu sv. Šebestiána na hraniční přechod do Reitzenhain, na jehož konci je odbočka doprava do Kühnhaide. Parkoviště (neplacené) se nachází až na opačném severovýchodním konci horské obce Kühnhaide naproti hotelu Schwarzwassertall. U tohoto parkoviště začínají běžecké okruhy modrý 16km, zelený 10km. Z parkoviště se vydáte po červeně značené cestě, která je v tomto úseku zároveň zeleným okruhem, a po cca 1,5km dorazíme ke křižovatce okruhů. Zde pokračujete po červené turistické cestě do údolí Schwarzwassertall směr Nonnenfelsen a po 0,5km dojdeme k lomu, který se nachází vpravo od cesty. Na běžkách je to od auta cca 15 min i s kocháním.

Lds

ODDÍLOVÁ SCHŮZE

Další schůze výkonného výboru klubu se uskuteční v pondělí
1.března 2010 od 18.00 hod. v restauraci U Kocoura v Chomutově na Blatenské.
Na schůzi jsou zváni i ostatní členové oddílu!

MANTANA ❖ horolezecký občasník ❖ vydává **HOROKLUB** Chomutov ❖ Adresa klubu : HOROKLUB Chomutov, Husova 2806/83,
430 03 CHOMUTOV, tel.474/624068 ❖ e-mail klubu : horoklub@horoklub.cz ❖ e-mail mantany : mantana@horoklub.cz ❖ webové
stránky klubu : <http://www.horoklub.cz> ❖ webové stránky metodiky : <http://metodika.horoklub.cz> ❖ sazba : Microsoft Publisher ❖